

Rasbiologisk undersökning av mellan-skånska människohannar.

Efter att under de senaste 14 dagarna på TV vid ett flertal tillfällen ha sett exempel på en säregen människotyp i mellersta skåne har jag funnit mig föranledd, av mitt starka människointresse, att redovisa en liten rasbiologisk undersökning som jag företagit på egen hand.

Denna folkspilla i trakterna kring Sjöbo, som förmodligen levat isolerad alltsedan se stora folkvandringarnas tid, har, åtminstone bland hannarna, lätt igenkännbara yttre tecken: de är fetlagda, kortväxta, rödbrusiga och med all sannolikhet stinna av adrenalin.

Enligt svensken Anders Retzius kranilogiska system, d.v.s. en klassificeringsmodell där man tar hänsyn till kraniets allmänna form kommer de bestämt att tillhöra gruppen kortskallarna, dvs brakycefalerna. Dessutom är de klara ortognater dvs de har ett rakt, platt ansiktsplan som om de sprungit mot en vägg.

Vad sedan gäller längden kan de, enligt professor Topinards vetenskapligt etablerade klassificeringssystem, föras till gruppen under medellängd och alternativt småväxta. Dock alltid klart över gruppen dvärgväxta.

Vad det gäller hårets form är det svårare att göra en bestämd klassificering. Jag har sett såväl lichorici, striphåriga varianter, som lophocomi, ullhåriga, med håret växande i små, från varandra åtskilda tottar, (som hottentotter och papuaner).

Den mest iögonenfallande grunden för människans indelning i raser utgöres av pigmenteringen: hu-dens, ögonens och hårets olika färg. Detta gäller även för denna jordbrukande befolkningsspilla. Den allt dominerande färgen är rött.

Håret är tunnt med en blekröd underton, ansiktsfärgen varierar från rosa till högrött och ögonen är oftast rödsprängda.

Just dessa fysiska egenskaper, sammantaget med den svagt "sned" ögonspringan, den grova, platta näsan samt fettavlagringarnas form i vissa kroppstrakter, gör att denna människotyp är komplicerad att artbestämma exakt. Men det rödbruna färgämnets övervägande framtoning tyder på att de måste till sitt ursprung härledas från den röda rasen. De övriga rasblandadragen torde ha uppkommit under vandringstidens frivilliga eller ofrivilliga kringflyttningar.

Förmågan att ha kunnat bibehålla sina speciella kännetecken ända fram till våra dagar

torde ha möjliggjorts genom en självvald isolering då ju detta är känt från andra svagare raser. Det är dock viktigt att tillägga att en kroasering, dvs en korsning, faktiskt är möjlig med övriga människoraser samt att utur dessa en fortplantningskraftig avkomma uppstår.

Min slutledning efter denna efterforskning för mig till tesen att denna jordbrukande människoras i mellersta skåne i trakterna kring Sjöbo kan hänföras till mestiserna eller möjligen kvarteronerna. Hur denna geografiska flytt över Atlanten varit möjligt kan jag här inte svara på men fenomenet ställer många intressanta forskningsfrågor inför framtiden.

Och visst är det roligt att inom Sveriges gamla gränser kunna visa upp en sådan mångfald av raser och människohärstamning som t.ex. dessa kortskalliga, rödbrusiga, fetlagda, adrenalinstinna skånebönder är en så trevlig påminnelse om.

11.9.88